

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא קסב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פכיו מהל מלוה
 ויהי לה ג סמק עשין ד'
 טו ע"ע ח"מ ק"י מד פס"ק
 פ:
 ב ב מיי ס"ד ד סמק
 טו ע"ע ח"מ ק"י מה
 פס"ק ו:

מוסף תוספות

א. כיון דמפסיל שטרא
 בהרחקת שני שטים. וכו'.
 דילמא גיזי ליה לכובליה
 שטרא דלעיל וכתיב שטר
 בשני שטיין והא חתימי
 סהדי בשלישית. נמי. כ.
 ג. שהביאו לביד ביום
 שנמסר לה להודיע שהיא
 גרושה ויתירה לינשא,
 דכיון דהאינא הוה ובעידי
 מסירה לא חיישינן לוינפא.
 דשי' גיטין כג'. א. [ו] גיזי
 ליה לכובליה שטרא דלעיל
 ותיב שטר בשני שטיין
 והא חתימי סהדי
 בשלישית. נמי. כ.
 מנייה לטובת המלכים. ר"ש
 ס. וזה שלא כדברי
 ר"ש ז"ל שכתב, הרחיק
 והציר את הכתב שני שטים
 פסול אם אין כתוב שריר
 וקיים. רע"ב.

רבינו גרשום

שום חודש ממון שלא
 נכתב בענינו של מעלה
 אין למדין מאותה שיטה.
 דאיכא למימר אחר שנכתב
 ונתחם זיף הוא ולהכי
 כתבי בכל שטרי בשיטה
 אחתה ככל מה דכתוב
 ומפורש לעיל דהיינו מענינו
 של שטר: מאי שנא שני
 שטיין דלתא בדין. ומסוּף
 וכתוב יתיר ממון ומקיים
 ליה בשיטה אחתה בשיטה
 אחת יכול לכתוב בה זיף
 ומקיים בסופה אלא לאו
 ש"מ משריה שיטה אחת
 כשר דאי כתב ומיזף באות
 [שטיין] אין למדין מכל
 אותה שיטה מה שאין
 כן בב' שטיין דילפינן
 מייניה משריה פסול דמצי
 לזיזיף ליה:

למיחש שהניחו שני שטיין חלק והוא המלוה זיף צו שיטה אחרונה^א
 ויש לומר דודאי (א) כן הוא שהוא כשר ובגיטין פרק המציא מנינא
 (דף יט:) משמע שיהא פסול דקמתי התם האי שטרא פרכאה דחתימי
 עליה סהדי ישראל גבי ציה ממשעבדי ופריך והא זעין שיחזור
 מענינו של שטר בשיטה אחרונה
 וליכא ומשני דממחר דהשתא אמאי
 לא משני כשהעדים רחוקים שיטה
 אחת מן השטר אי איתא דהוה כשר
 ויש לומר דעדיפא מינה משני דאפי'
 לא הרחיקו כלום כשר דממחר
 אצל מנינו להציא ראייה דפסול
 מהאי דפרק קנא (א) (דף יא.)
 האי שטרא פרכאה דמסריה ניהליה
 באפי סהדי ישראל גבי ציה מני

אמר רב עמרם אפי' שאין למדין משיטה
 אחרונה אמר ליה רב נחמן לרב עמרם מנא
 לך הא אמר ליה דתניא הרהיק את העדים
 שני שטיין מן הכתב פסול שיטה אחת כשר
 מאי שנא שני שטיין דלמא מזיזיף וכתב שיטה
 אחת נמי מזיזיף וכתב אלא לאו שמע מינה
 אין למדין משיטה אחרונה שמע מינה
 איבעיא

חרי ופריך רבא והא זעיןא כתב שאין יכול לזיזיף וליכא דלאפינן
 והא זעיןא שיחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה וליכא דממחר
 והשתא מאי פריך דזעין חזרת השטר למה אי משום דלא לכתוב מאי
 דזעי הא כיון דאיכא עדי מסירה מדכר דכרי אי הוה תנאה
 וזיזיפה אפי' לאחר כמה ימים מדכר דכרי דלאמר ר' יוחנן פרק
 שני (שם דף כג:) על (י) מילתא דאין כותבין על גייר מחוק כו' ומכמים
 חזרה תנאה דאי הוה תנאה וזיזיפה מדכר דכרי ואם כן מאי קפריך הא
 ליכא חזרת השטר אלמא אע"פ שאין יכול לזיזיף פסול כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (א) (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל דר מלאלתר מ"מ
 הלכה כר' יוחנן רבו ועוד דביש חוקת הבתים (לעיל דף טו.) אמר אביי שדות בצפק יקנו ענה טובה קמ"ל והוה כספרת ר' יוחנן דתם והא
 לאו ראייה היא דע"כ לא פריך אליביה דר' יוחנן (א) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך והא זעיןא כתב שאינו יכול להודיע
 וליכא דהא אמר ר' יהודה בן בתירא אין כותבין (א) על גייר מחוק ולא על דיפתרא ומכמים ממשעבדי ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א
 אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמדכר דכרי אלא אליביה דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאחר אצל מכאן ועד עשרה
 ימים לא וה"ג פריך שפיר והא זעיןא חזרת השטר וליכא ויכול לזיזיף ולא דכרי לימים רבים אצל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול
 לזיזיף מדכר דכרי (א) [מניהו מנינו למימר דלף לר"י פריך] א ולא הכשיר ר' יוחנן אפי' מנאן ועד ר' ימים אלא דגיטין דליכא רוב תנאים
 הלכך מדכר דכרי (א) אצל בשרא שטרות מכאן ועד ר' ימים לא דרוב עניני תנאים הם בשטר ולא דכרי לזמן מרובה מיהו מסתבר
 דפסול גזירה אטו היכא דלא הרחיק שיטה אחת דלא משתמיט לפלוגי בהן אלא בין הרחיקו (א) ללא הרחיקו זעיןא חזרת השטר: פ"י שאין

למדין ב' קיימים לא הוה כותבין שריר וקיים בפשוטין שלהם דלאמר גבי מוקיף לעיל דכתב (א) שריר וקיים מכלל דבפשוטין לא
 הוה כותבין שריר וקיים ולכן לא הוה למדין משיטה אחרונה שלא יוכל לזיזיף אחת שהרחיקו העדים והיו כותבין חזרת
 השטר בשיטה אחרונה ולא שום דבר עיקר (א) שאין למדין הימנה ואם איכא בהן מחק היו כותבין אותה והיו מקיימין אותה
 קודם שיטה אחרונה דאחרין כן לא היו למדין כל עיקר הימנה ויש לתמוה א"כ היאך הורגלנו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינא מינייה (א)
 והא אין למדין משיטה אחרונה ואין לך למדין גדול מזה ולא היה לנו ללמוד לפי שיכול לצא ליד זיף כיון שהשטר כשר בלא שריר וקיים
 שפעמים לא יכתוב מתחלה שריר וקיים ויבא זה וימחוק מה שירצה ויגיה ויקיים המתק צבוק ויכתוב שריר וקיים וי"ל כיון שהורגלנו
 לכתוב שריר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאין צו מחק והשתא לא יוכל לצא ליד זיף לכך אנו כותבין שפיר קיום מחקים
 אחר וקנינא מינייה ולמדין אנו (א) היטב משיטה אחרונה כיון שאנו כותבין שריר וקיים והא דכותבין וקנינא מינייה וכו' לא היא חזרת השטר
 אלא לפי שעדיין עדות הקיין הוא שכתבלה כתב ואמר לנו הוה עלי עדים וקנו ממנו ואחר כן וקנינא מינייה והוא הדיו שיכול לכתוב באמצע
 השטר ולפי האי פירוש דלא כריך חזרת השטר אם כן הוה דכתבין דגיטין דין (א) דיהו ליה מנאי ספר מירובין וגט פטורין ולא היא
 משום חזרת השטר דלא כריך למכתב חזרה כיון דכותבין שריר וקיים ובגיטין כדת משה וישראל הוה במקום שריר וקיים ובעיא היא בהמגרש

(גיטין דף פה: ושם) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין דין ואין אנו צריכין חזרה משום טעם שפי' ויכולים
 לכתוב דין בשיטה אחרונה דכתב משה וישראל הוה במקום שריר וקיים ויש תימה למה שינו הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משיטה אחרונה
 ולקיים מחקים אחר וקנינא מינייה כיון שחכמי המגרש לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משיטה אחרונה ומקיימין מחקים
 קודם שיטה אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיטעו העדים שאינן בקיאיין ורחיקו שני שטיין ואפילו לא יהא אדם חנוף לעשות שטר חדש
 בשני שטיין^א כי ידאג שיכחישוהו העדים שלא חתמו על שטר זה מעולם מכל מקום לא ידאג מלהוסיף שני שטיין וילמדו מן העליונה
 כי העדים לא יהיו זכורים שהרחיקו שני שטיין וכיון דכתב שריר וקיים למדין בטוב משיטה אחרונה הוה שאל ר"י לר"ם על קיום מחקים
 שאנו כותבין בשיטה אחרונה והשיב כמו שפירשתי שאנו סומכין על שריר וקיים וקשה על האי פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל
 שהורגלנו לכתוב לא כותבין חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל כדמוכח במס' ידים (פ"ד משנה ה) אמרו דאוקים קובלים
 אנו עליכם פרושים שאחם כותבין את המושל עם משה בגט ה"ג במשניות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתב במקצת משניות
 כי מה ענין השם בגט דודאי כשנחמו צית חשמונאי היו כותבין בשנת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון מקמי דאחטבילת (א) אזכרת
 מן [שטיינא] כדאיכא בפ"ק דר"ה (דף יח:) אצל המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלמא כותבין
 כדת משה וישראל דגיטין וי"ל שמתחלה היו כותבין כדת משה וישראל באמצע הגט ואחר כן תקנוהו לכתבו צבוק בגט במקום שריר וקיים
 ולכן אין כותבין חזרת השטר ולאחר פטירתו של ר"ת מנא ר"י צה"ג שהיה לר"ם דתיקון הגט שעשה (א) כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או
 תלה כריך לכתוב דלעיל המחק או דביני חטי קודם שיטה אחרונה לפני וקנינא מינייה אך דבדברים שנהגה עליהם שכתב פעמים ושלא בתוך השטר
 או אין עיקר הגט תלו בו צוה הורגלו לקיים את שיטה אחרונה א"כ ס"ל דאין למדין משיטה אחרונה וקנינא מינייה הוה חזרת השטר ושריר
 וקיים דכותבין על חנם הוא וצריך לזוהר בגיטין שלא לכתוב דין דיהו ליה מנאי ספר מירובין בשיטה אחרונה אלא מחזיקין ואילן שהוא
 כפל לשון מאחר שאין למדין משיטה אחרונה אע"ג שאנו כותבין שריר וקיים בשטרות וכדת משה וישראל דגיטין שאין לכתוב דבר שהוא
 מעיקר הגט בשיטה אחרונה ומבעיא לן בהמגרש (גיטין דף פה:) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על האי פירוש שפירש ר"ת שאין
 למדין משיטה אחרונה וקיום מחקים שהורגלו לכתוב אחר וקנינא מינייה היינו דבדברים שאין עיקר השטר תלו בו א"כ יצא ליד זיף שימחוק
 בשטר דבר (א) ויכתוב עליהם דבר ששגוי בשטר ויקיימנו צבוק השיטה אחר וקנינא מינייה וכמו שאומר ר"ת שמתחלה דלמדין משיטה אחרונה
 וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים בשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שטיין
 פסול דלמא גיזי ליה לעילאי וכתב הוא בשני שטיין ועדין הם בשיטה שלישיית^א ור"י פירש שמה צבוק הטורה הורגלו לכתוב שריר
 וקיים דפעמים בחזרה גופה היה מחק והיה כריך לקיימו ולאחר פסע אחרת דנהי שאין למדין משיטה אחרונה וכותב לבעל השטר חובתו
 מיהא למדין שבחובתו אין לחוש שמה זיזיף לכן היה כריך לקיים המחק על חזרה שלא יאמר הלוה או המוכר זכות היה לי שם ומחוקו:

אמר רב עמרם לפי שאין למדין משיטה אחרונה.
 מפני שאין העדים יכולין לקרב חתימתן כ"כ בצמוך צבוק השטר ומניחין ריח זין השטר לחתימתן ויכול אדם לזיזיף ולהוסיף בימיהם שיטה אחת והלכך תקון צבוק לחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה לבלתי שיכתב זה דבר הנריך (א) שהרי אם זייפו והוסיפו לאחר זמן אין אנו מפסדין כלום אם לא נלמד הימנה שהרי כבר כתוב כל זה למעלה וגם אם זייפו ויוסיפו בשיטת החלק שאחר ענינו של שטר בשיטה אחרונה בין השטר לעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין למדין משיטה אחרונה. ובשארין כתוב זעיןא טעם שריר וקיים מיידי. כן נראה זעיןא טעם הדבר ופירושו ועיקר: **הרחיק את העדים שני שטיין מן הכתב פסול.** אם אין כתוב בו שריר וקיים אפי' יש עדים שלא נוסף בו דבר זיוף מכל מקום האי שטרא חספה בעלמא הוא שלא נעשה כתקון חכמים וכמלוה על פה דמיא: **אלא לאו ש"מ אין למדין משיטה אחרונה.** הלכך הרחיק שני שטיין פסול שיכול לזיזיף שני שטיין ונלמוד מן הראשונה: **אלא** מכשירין ואמר רבי יוחנן אפילו מנאן עד עשרה ימים מכשיר ר' אליעזר דאי הוה תנאה וזיזיפה מדכר דכרי ואם כן מאי קפריך הא ליכא חזרת השטר אלמא אע"פ שאין יכול לזיזיף פסול כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (א) (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל דר מלאלתר מ"מ הלכה כר' יוחנן רבו ועוד דביש חוקת הבתים (לעיל דף טו.) אמר אביי שדות בצפק יקנו ענה טובה קמ"ל והוה כספרת ר' יוחנן דתם והא לאו ראייה היא דע"כ לא פריך אליביה דר' יוחנן (א) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך והא זעיןא כתב שאינו יכול להודיע וליכא דהא אמר ר' יהודה בן בתירא אין כותבין (א) על גייר מחוק ולא על דיפתרא ומכמים ממשעבדי ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמדכר דכרי אלא אליביה דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאחר אצל מכאן ועד עשרה ימים לא וה"ג פריך שפיר והא זעיןא חזרת השטר וליכא ויכול לזיזיף ולא דכרי לימים רבים אצל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול לזיזיף מדכר דכרי (א) [מניהו מנינו למימר דלף לר"י פריך] א ולא הכשיר ר' יוחנן אפי' מנאן ועד ר' ימים אלא דגיטין דליכא רוב תנאים הלכך מדכר דכרי (א) אצל בשרא שטרות מכאן ועד ר' ימים לא דרוב עניני תנאים הם בשטר ולא דכרי לזמן מרובה מיהו מסתבר דפסול גזירה אטו היכא דלא הרחיק שיטה אחת דלא משתמיט לפלוגי בהן אלא בין הרחיקו (א) ללא הרחיקו זעיןא חזרת השטר: **פ"י שאין למדין ב' קיימים לא הוה כותבין שריר וקיים בפשוטין שלהם דלאמר גבי מוקיף לעיל דכתב (א) שריר וקיים מכלל דבפשוטין לא הוה כותבין שריר וקיים ולכן לא הוה למדין משיטה אחרונה שלא יוכל לזיזיף אחת שהרחיקו העדים והיו כותבין חזרת השטר בשיטה אחרונה ולא שום דבר עיקר (א) שאין למדין הימנה ואם איכא בהן מחק היו כותבין אותה והיו מקיימין אותה קודם שיטה אחרונה דאחרין כן לא היו למדין כל עיקר הימנה ויש לתמוה א"כ היאך הורגלנו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינא מינייה (א) והא אין למדין משיטה אחרונה ואין לך למדין גדול מזה ולא היה לנו ללמוד לפי שיכול לצא ליד זיף כיון שהשטר כשר בלא שריר וקיים שפעמים לא יכתוב מתחלה שריר וקיים ויבא זה וימחוק מה שירצה ויגיה ויקיים המתק צבוק ויכתוב שריר וקיים וי"ל כיון שהורגלנו לכתוב שריר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאין צו מחק והשתא לא יוכל לצא ליד זיף לכך אנו כותבין שפיר קיום מחקים אחר וקנינא מינייה ולמדין אנו (א) היטב משיטה אחרונה כיון שאנו כותבין שריר וקיים והא דכותבין וקנינא מינייה וכו' לא היא חזרת השטר אלא לפי שעדיין עדות הקיין הוא שכתבלה כתב ואמר לנו הוה עלי עדים וקנו ממנו ואחר כן וקנינא מינייה והוא הדיו שיכול לכתוב באמצע השטר ולפי האי פירוש דלא כריך חזרת השטר אם כן הוה דכתבין דגיטין דין (א) דיהו ליה מנאי ספר מירובין וגט פטורין ולא היא משום חזרת השטר דלא כריך למכתב חזרה כיון דכותבין שריר וקיים ובגיטין כדת משה וישראל הוה במקום שריר וקיים ובעיא היא בהמגרש (גיטין דף פה: ושם) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין דין ואין אנו צריכין חזרה משום טעם שפי' ויכולים לכתוב דין בשיטה אחרונה דכתב משה וישראל הוה במקום שריר וקיים ויש תימה למה שינו הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משיטה אחרונה ולקיים מחקים אחר וקנינא מינייה כיון שחכמי המגרש לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משיטה אחרונה ומקיימין מחקים קודם שיטה אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיטעו העדים שאינן בקיאיין ורחיקו שני שטיין ואפילו לא יהא אדם חנוף לעשות שטר חדש בשני שטיין^א כי ידאג שיכחישוהו העדים שלא חתמו על שטר זה מעולם מכל מקום לא ידאג מלהוסיף שני שטיין וילמדו מן העליונה כי העדים לא יהיו זכורים שהרחיקו שני שטיין וכיון דכתב שריר וקיים למדין בטוב משיטה אחרונה הוה שאל ר"י לר"ם על קיום מחקים שאנו כותבין בשיטה אחרונה והשיב כמו שפירשתי שאנו סומכין על שריר וקיים וקשה על האי פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל שהורגלנו לכתוב לא כותבין חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל כדמוכח במס' ידים (פ"ד משנה ה) אמרו דאוקים קובלים אנו עליכם פרושים שאחם כותבין את המושל עם משה בגט ה"ג במשניות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתב במקצת משניות כי מה ענין השם בגט דודאי כשנחמו צית חשמונאי היו כותבין בשנת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון מקמי דאחטבילת (א) אזכרת מן [שטיינא] כדאיכא בפ"ק דר"ה (דף יח:) אצל המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלמא כותבין כדת משה וישראל דגיטין וי"ל שמתחלה היו כותבין כדת משה וישראל באמצע הגט ואחר כן תקנוהו לכתבו צבוק בגט במקום שריר וקיים ולכן אין כותבין חזרת השטר ולאחר פטירתו של ר"ת מנא ר"י צה"ג שהיה לר"ם דתיקון הגט שעשה (א) כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או תלה כריך לכתוב דלעיל המחק או דביני חטי קודם שיטה אחרונה לפני וקנינא מינייה אך דבדברים שנהגה עליהם שכתב פעמים ושלא בתוך השטר או אין עיקר הגט תלו בו צוה הורגלו לקיים את שיטה אחרונה א"כ ס"ל דאין למדין משיטה אחרונה וקנינא מינייה הוה חזרת השטר ושריר וקיים דכותבין על חנם הוא וצריך לזוהר בגיטין שלא לכתוב דין דיהו ליה מנאי ספר מירובין בשיטה אחרונה אלא מחזיקין ואילן שהוא כפל לשון מאחר שאין למדין משיטה אחרונה אע"ג שאנו כותבין שריר וקיים בשטרות וכדת משה וישראל דגיטין שאין לכתוב דבר שהוא מעיקר הגט בשיטה אחרונה ומבעיא לן בהמגרש (גיטין דף פה:) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על האי פירוש שפירש ר"ת שאין למדין משיטה אחרונה וקיום מחקים שהורגלו לכתוב אחר וקנינא מינייה היינו דבדברים שאין עיקר השטר תלו בו א"כ יצא ליד זיף שימחוק בשטר דבר (א) ויכתוב עליהם דבר ששגוי בשטר ויקיימנו צבוק השיטה אחר וקנינא מינייה וכמו שאומר ר"ת שמתחלה דלמדין משיטה אחרונה וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים בשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שטיין פסול דלמא גיזי ליה לעילאי וכתב הוא בשני שטיין ועדין הם בשיטה שלישיית^א ור"י פירש שמה צבוק הטורה הורגלו לכתוב שריר וקיים דפעמים בחזרה גופה היה מחק והיה כריך לקיימו ולאחר פסע אחרת דנהי שאין למדין משיטה אחרונה וכותב לבעל השטר חובתו מיהא למדין שבחובתו אין לחוש שמה זיזיף לכן היה כריך לקיים המחק על חזרה שלא יאמר הלוה או המוכר זכות היה לי שם ומחוקו:**

(א) (ז"ל אלעזר) (ג) רע"ב
 א י"א ואפשר דלא

הגהות הב"ח

(א) השב"ם ד"ה אמר רב עמרם וכו' לבלתי שיכתב זה דבר הנריך דהשתא אם לא זייפו ורוספו לאחר זמן אין אנו: (ג) תוס' ד"ה (דף הקודם) וליך וכו' ויש לומר דודאי בדין הוא שיהא כשר אלא דבגיטין פרק המציא מנינא משמע שהוא פסול: (א) בא"ד דפיק קמא דגיטין האי שטרא: (ב) בא"ד ר' יוחנן פרק ע"ז מתניין דאין כותבין לא על גייר מחוק: (ג) בא"ד אליביה דר' יוחנן מואה דליכא חזרת השטר: (ד) בא"ד אין כותבין דף על גייר: (ה) בא"ד אצל כשאר שטרות. ג"כ עיין בתוס' פ"ב דגיטין [דף כג:] דפ"ה אצל שטרות לא פירשו להדיא דר' יוחנן מואה בשטרות דבעי לאלתר: (ה) בא"ד בין ההיחוק בין לא הרחיקו: (ו) ד"ה לפי וכו' לעיל דכתב ביה שריר וקיים וכו' משיטה אחרונה כדי שלא: (ז) בא"ד דבר עיקר לפי שאין למדין וכו' והיו כותבין על אוח המחק היו מקיימין אותם קודם שיטה אחרונה: (ח) בא"ד אמר וקנינא מינייה קודם שריר וקיים והא אין למדין: (ט) בא"ד ולמדין אטו בטוב משיטה אחרונה: (י) בא"ד דכתבין דגיטין ודין ר' יהודי ליה מנאי: (יא) בא"ד מקמי דאחטבילת אדרכת מן שטרא כדאיכא: (יב) בא"ד לר"ם דתיקון הגט שעשה שכתב כל דבר וכו' שנת עליה פעמיים והגט תלו השטר או אין עיקר הגט תלו בו הורגלו ל"ל ויכתב שכתב מתקן: (יג) בא"ד שימחוק בשטר דבר שיעקר השטר תלו בו ויכתוב עליה דבר ששגוי וכו' כן נראה לר"י וכו' דלפעמים בחזרה גופה:

לענין רש"י

קנינו"ש [קנינו"ש].
 פרוטות, מטבעות קטנות.